

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200354
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200354.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa (žalobcu): DARED, s. r. o., so sídlom Langsfeldova 5401, Martin, IČO: 46 555 048, právne zastúpený: HRONČEK & PARTNERS, s. r. o., Národná 10, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Výsokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/025399/Rep zo dňa 22.06.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/81/2017 zo dňa 17.04.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/025399/Rep zo dňa 22.06.2017, ktorým žalovaný podľa ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“, „zákon o správnom konaní“) odvolanie účastníka konania: DARED, s. r. o. (ďalej aj ako „žalobca“) zamietol a rozhodnutie mesta Martin č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017 potvrdil.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že žalobca, ako zhotoviteľ, uskutočnil v mesiacoch november a december 2015 zmenu stavby „Polyfunkčný objekt - rekonštrukcia“, súp. č. XXX, na pozemkoch parc. č. KN-C XXX a parc.

č. KN-C XXXX/X, k. ú. F. v rozpore so stavebným povolením č. SÚ-21061/106187/2015 zo dňa 16.07.2015, pričom rozpor s predmetným stavebným povolením spočíval v uskutočnení prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu v rozsahu nadstavby 4. nadzemného podlažia na existujúcom polyfunkčnom objekte s pôdorysom tvaru U, kde strana od ulice Bernolákova je o rozmeroch 29,2 x 10,4 m a druhá strana o rozmeroch 8,3 x 20,35 m, prístavby skladového priestoru o rozmeroch 6,9 x 7,45 m do úrovne 1. nadzemného podlažia a prístavby hlavného schodiska do úrovne 2. nadzemného podlažia (v rámci prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu zrealizované obvodové murivo, vnútorné priečky a stropy), čím konal v rozpore s ust. § 54 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „stavebný zákon“ alebo „stavebný poriadok“, podľa ktorého stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

3. Na základe vykonaného dokazovania, a to vykonaným štátnym dohľadom a ústnym prejednaním správneho deliktu bolo stavebným úradom jednoznačne zistené a preukázané porušenie stavebného zákona v rozsahu, ako to uviedol v rozhodnutí stavebný úrad a súčasne ako aj je uvedené v zázname z vykonaného šetrenia stavebného dohľadu a v zápisnici z ústneho prejednania správneho deliktu.

4. Zo skutkových zistení v danej veci mal správny súd preukázané, že žalobca pri prejednaní správneho deliktu tak, ako to vyplýva zo zápisnice z 09.03.2017, nemal námietky a ani nespochybňoval zistenia stavebného úradu ani pri výkone štátneho stavebného dohľadu. V preskúmvanej veci správny orgán prvého stupňa - mesto Martin, ako stavebný úrad, teda správne zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, čo znamená, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

5. Podľa názoru správneho súdu správne orgány oboch stupňov vo veci zistili skutkový stav dostatočne a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver. Bola teda naplnená skutková podstata iného správneho deliktu v zmysle § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona, pričom toto ustanovenie v zmysle § 106 ods. 5 stavebného zákona platí rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ. Zodpovednosť za spáchanie tohto správneho deliktu nesie stavebník a tiež zhotoviteľ. Za takýto správny delikt je možné v zmysle § 106 ods. 2 stavebného poriadku uložiť pokutu do 2 000 000,- Sk (t. j. do výšky 66 387,- €). Konanie o správnych deliktoch sa riadi zásadou oficiality a stavebný úrad je povinný začať konanie, ak sa o delikte dozvie.

6. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné a uviedol, že pokiaľ ide o námietku žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie podpísal D.. F. F., ako zástupca primátora, a v konkrétnom prípade chýba písomné poverenie primátora mesta Martin, udelené zamestnancovi mesta na rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, tak podľa platnej právnej úpravy má v zmysle § 27 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej aj ako „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“) postavenie správneho orgánu v administratívnych vzťahoch samotná obec, ako právnická osoba. Správnym orgánom je teda vždy obec, za ktorú starosta iba koná aj v správnych vzťahoch v rámci výkonu samosprávy, ako aj preneseného výkonu štátnej správy, t. j. vo vzťahu k starostovi obce ide iba o funkčnú príslušnosť na rozhodnutie v rámci správneho orgánu.

7. Podľa § 13b ods. 3 zákona o obecnom zriadení zástupca starostu zastupuje starostu v rozsahu určenom starostom v písomnom poverení. Žalovaný predložil písomné poverenie primátora mesta Martin T. O. zo dňa 08.12.2014, ktorým prvého zástupcu primátora mesta Martin D.. F. F. v súlade s ust. § 13b ods. 1 a 3 zákona č. 369/1990 Zb. poveril zastupovaním primátora mesta Martin v majetkovoprávných vzťahoch mesta, v pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov mesta, v administratívno-právných vzťahoch, ako aj v obchodnoprávných vzťahoch mesta, pričom poverenie je platné odo dňa jeho udelenia, a to počas výkonu funkcie alebo do jeho odvolania.

8. Rozhodnutie mesta Martin, ako príslušného správneho orgánu, v zmysle § 117 ods. 1 stavebného zákona vydané v správnom konaní v zmysle príslušných ustanovení zákona o správnom konaní č.

71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov bolo teda podpísané oprávnenou osobou s uvedením jej mena, priezviska a funkcie, a to tak, že zástupca primátora mesta D. F. F. umiestnil svoj podpis k svojmu menu, priezvisku a uvedenej funkcii, ako vyplýva z písomného vyhotovenia rozhodnutia č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017.

9. Správny súd uviedol, že z ust. § 47 ods. 5 správneho poriadku vyplýva, že popri obsahových náležitostiach písomné vyhotovenie rozhodnutia musí obsahovať aj predpísané formálne náležitosti. Tieto náležitosti slúžia najmä na identifikáciu správneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal a účastníkov konania. Označenie správneho orgánu tvorí jeho oficiálny názov. Ďalšími náležitosťami vo vzťahu k správne mu orgánu je odtlačok úradnej pečiatky, vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením mena, priezviska a funkcie. Kto sa považuje za oprávnenú osobu na podpisovanie rozhodnutí, ustanovujú vnútorné organizačné predpisy.

10. Podľa krajského súdu je nepochybné, že v preskúmvanej veci konal a aj rozhodnutie vydal príslušný prvostupňový správny orgán - mesto Martin, ako stavebný úrad. Vo vzťahu k adresátovi (žalobcovi) ide teda o správny akt vydaný správny m orgánom príslušným na vydanie rozhodnutia.

11. Správny súd uviedol, že žalobca v odvolaní zo dňa 04.05.2017 proti rozhodnutiu o správnom delikte č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017 uviedol len to, že rozhodnutie nie je v súlade so všeobecnými záväznými právnymi predpismi, nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a neobsahuje predpísané náležitosti, čo žiadnym spôsobom nekonkretizoval, žalovaný potom na vyššie uvedenú námietku žalobcu v napadnutom rozhodnutí reagovať nemohol, a preto nie je podľa správneho súdu dôvodné tvrdenie žalobcu, že sa s týmto argumentom žalovaný náležite nevysporiadal.

12. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty nedostatočne zhodnotil stav, za akého malo dôjsť k spáchaniu správneho deliktu, pričom poukázal na to, že žalobca svojim konaním nespôsobil tretej osobe žiadnu škodu na majetku, zdraví ani na životnom prostredí a dodatočne bola povolená uskutočnená zmena stavby, pričom závažnosť a následky protiprávneho konania neboli natoľko závažné, že by odôvodňovali uloženie pokuty vo výške 3 500,- €, ktorá môže mať zásadný vplyv na ďalšiu existenciu žalobcu, a tým aj životy ľudí, ktorí pre žalobcu pracujú, správny súd k tomu uviedol, že prvostupňový správny orgán zohľadnil pri ukladaní výšky sankcie všetky relevantné kritériá, ktoré vyplývajú z daného prípadu, a tieto podrobne vyhodnotil na strane 4 až 8 prvostupňového rozhodnutia.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a o náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

14. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zastúpení advokátom dňa 20.06.2018 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 a nasl. SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline a vrátenia veci na ďalšie konanie. Súčasne sa domáhal aj náhrady trov kasačného konania.

15. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že mu nie je zrejmy odkaz krajského súdu na ust. § 27 zákona o obecnom zriadení. Platné znenie uvedeného ustanovenia v ods. 1 znie: „Ak obec rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni, odvolací orgán ustanovuje osobitný predpis.“ a v ods. 2 znie: „Ak Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlási voľby do orgánu územnej samosprávy za neplatné alebo zruší ich výsledok, úkony orgánu územnej samosprávy, ktorého sa rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky týka, a ktoré vykonal do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sa považujú za úkony vykonané oprávneným orgánom.“

16. Sťažovateľovi nebolo zrejmé, z akého ustanovenia krajský súd vychádzal, pričom medzi citovanými

zákonými ustanoveniami uvedenými v napadnutom rozhodnutí sa citácia § 27 zákona o obecnom zriadení nenachádza. Z uvedeného dôvodu považoval sťažovateľ napadnuté rozhodnutie za zmätočné.

17. Poukázal na § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého starosta je štatutárnym orgánom obce. Starosta môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení.

18. Sťažovateľ uviedol, že správnym orgánom v administratívno-právnych vzťahoch je obec ako právnická osoba. Starosta obce môže podľa § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce; poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení. Poveriť rozhodovaním môže starosta/primátor len osobu, ktorá má status zamestnanca obce. Poveriť rozhodovaním nemožno ani organizačný útvar obecného úradu, ale len konkrétnu fyzickú osobu, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu s obcou. Slovo „rozhoduje“ treba vykladať tak, že poverený zamestnanec vypracúva písomné vyhotovenie rozhodnutia, aj ho podpisuje. Vtedy je vhodné k jeho podpisu pripojiť aj slová „zamestnanec obce poverený rozhodovaním“, aby bolo adresátovi správneho aktu zrejmé, že rozhodnutie v správnom konaní vydala oprávnená osoba. Slová v mene obce treba interpretovať tak, že ide o rozhodnutie, ktoré vydáva obec ako verejno-mocenský subjekt na úseku prenesenej štátnej správy.

19. Podľa názoru sťažovateľa sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s citovaným ustanovením § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení, preto považoval jeho rozhodnutie za nepreskúmateľné.

20. Mesto Martin ako príslušný správny orgán začal na základe skutočností uvedených v skutkovej vete rozhodnutia mesta Martin č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017 oznámením o začatí konania zo dňa 20.02.2017 správne konanie vo veci prejednávania správneho deliktu. Za účelom prejednávania správneho deliktu mesto Martin nariadilo vo veci ústne pojednávanie na deň 09.03.2017. Následne mesto Martin vydalo podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017, ktorým uložilo žalobcovi pokutu za správny delikt. Na tomto rozhodnutí sa po jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch nachádza pečať mesta Martin a podpis D. F. F. ako zástupcu primátora mesta, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia poslancom zastupiteľstva mesta Martin. Predmetné rozhodnutie o uložení pokuty tak mal podpísať primátor mesta Martin alebo poverený zamestnanec tak, ako to stanovuje práve § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení.

21. Sťažovateľ trval na tom, že rozhodnutie vydané v správnom konaní musí podpísať oprávnená osoba a uviedol, že D. F. F. (poslanec mestského zastupiteľstva) ako zástupca primátora mesta nie je oprávnený vydať rozhodnutie o správnom delikte, teda rozhodnutie týkajúce sa výkonu právomocí v oblasti verejnej správy. Zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva právomoc zástupcu primátora zastupovať jeho osobu v neprítomnosti primátora v právnych vzťahoch pri prenesenom výkone štátnej správy a žiadny právny predpis ani neumožňuje primátorovi nechať sa zastúpiť poslancom mestského zastupiteľstva pri prenesenom výkone štátnej správy. Zástupca primátora je oprávnený konať za primátora výlučne vo veciach samosprávy, ale nie je oprávnený konať vo veciach prenesenej štátnej správy. Rozhodnutie o správnom delikte vydané v rámci výkonu prenesenej štátnej správy v konaní a je preto nutné prísne posudzovať kompetencie oprávnenej osoby v zmysle zákona o obecnom zriadení ako aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov. V tomto ohľade poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/4/2012 zo dňa 30.01.2013.

22. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po

zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

24. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

25. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/81/2017 zo dňa 17.04.2018, ktorým tento podľa ust. § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. č. OU-ZA-OVBP2-2017/025399/Rep zo dňa 22.06.2017.

26. Predmetným rozhodnutím bolo podľa ust. § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zamietnuté odvolanie žalobcu (sťažovateľa) a rozhodnutie mesta Martin č. 32070/2017-Ka zo dňa 23.03.2017 bolo potvrdené.

27. Prvostupňovým rozhodnutím mesto Martin podľa ust. § 106 ods. 5 stavebného zákona v spojení s ust. § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona uložilo sťažovateľovi pokutu vo výške 3 500,- € za porušenie povinnosti uskutočňovať zmenu stavby v súlade so stavebným povolením v zmysle § 54 stavebného zákona, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že ako zhotoviteľ uskutočnil v mesiacoch november a december 2015 zmenu stavby „Polyfunkčný objekt - rekonštrukcia“, súp. č. XXX, na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX a parc. č. KN-C XXXX/X, k. ú. F., v rozpore so stavebným povolením č. SÚ-21061/106187/2015 zo dňa 16.07.2015, pričom rozpor s predmetným stavebným povolením spočíval v uskutočnení prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu v rozsahu nadstavby 4. nadzemného podlažia na existujúcom polyfunkčnom objekte s pôdorysom tvaru U, kde strana od ulice Bernolákova je o rozmeroch 29,2 x 10,4 m a druhá strana o rozmeroch 8,3 x 20,35 m, prístavby skladového priestoru o rozmeroch 6,9 x 7,45 m do úrovne 1. nadzemného podlažia a prístavby hlavného schodiska do úrovne 2. nadzemného podlažia (v rámci prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu zrealizované obvodové murivo, vnútorné priečky a stropy).

28. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že dňa 03.12.2015 a 17.12.2015 vykonal stavebný úrad mesta Martin štátny stavebný dohľad vo veci prešetrovania uskutočňovania stavby „Polyfunkčný objekt - rekonštrukcia“, povolenej stavebným úradom mesta Martin na základe stavebného povolenia č. SÚ-21061/106187/2015 zo dňa 16.07.2015, v rámci ktorých bolo zistené, že spoločnosť TATRA CENTRUM, s. r. o., IČO: 47 600 772, so sídlom Kollárova 3676/73, 036 01 Martin, ako stavebník, uskutočnila zmenu uvedenej stavby so súp. č. XXX, na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX a parc. č. KN-C XXXX/X, k. ú. F., v rozpore s uvedeným stavebným povolením, pričom rozpor s predmetným stavebným povolením spočíval v uskutočnení prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu v rozsahu nadstavby 4. nadzemného podlažia na existujúcom polyfunkčnom objekte s pôdorysom tvaru U, kde strana od ulice Bernolákova je o rozmeroch 29,2 x 10,4 m a druhá strana o rozmeroch 8,3 x 20,35 m, prístavby skladového priestoru o rozmeroch 6,9 x 7,45 m do úrovne 1. nadzemného podlažia a prístavby hlavného schodiska do úrovne 2. nadzemného podlažia (v rámci prístavby a nadstavby polyfunkčného objektu zrealizované obvodové murivo, vnútorné priečky a stropy), čím sa uvedená spoločnosť ako stavebník dopustila správneho deliktu podľa § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona. Štátneho stavebného dohľadu vykonaného dňa 03.12.2015 sa zúčastnil aj zástupca zhotoviteľa stavby - DARED, s. r. o., IČO: 46 555 048, so sídlom Langsfeldova 5401, 036 01 Martin.

29. V rámci konania o správnom delikte, ktorého sa dopustila spoločnosť TATRA CENTRUM, s. r. o. tým, že ako stavebník uskutočnila predmetnú zmenu stavby v rozpore so stavebným povolením č. SÚ-21061/106187/2015 zo dňa 16.07.2015, bolo na ústnom pojednávaní dňa 15.06.2016 správnym orgánom zistené, že predmetná zmena stavby bola uskutočnená v mesiacoch november a december

2015, približné rozpočtové náklady na realizáciu predmetnej zmeny stavby boli približne 120 000,- € a stavebník zároveň potvrdil, že zhotoviteľom predmetnej zmeny stavby bola spoločnosť DARED, s. r. o. (sťažovateľ - žalobca).

30. Na základe uvedených skutočností mal správny orgán zistené a preukázané, že žalobca - sťažovateľ bol zhotoviteľom predmetnej zmeny stavby „Polyfunkčný objekt - rekonštrukcia“, súp. č. XXX, na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX a parc. č. KN-C XXXX/X, k. ú. F., uskutočnenej vo vyššie uvedenom rozpore so stavebným povolením č. SÚ-21061/106187/2015 zo dňa 16.07.2015, čím sa uvedený subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 106 ods. 5 stavebného zákona v spojení s § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona.

31. Správny orgán dňa 28.02.2017 oznámil sťažovateľovi ako účastníkovi konania začatie konania o správnom delikte a zároveň nariadil vo veci ústne pojednávanie za účelom prejednávania správneho deliktu na deň 09.03.2017.

32. Na ústne pojednávanie vo veci prejednávania správneho deliktu sa dňa 09.03.2017 dostavil za účastníka konania jeho štatutárny zástupca.

33. Na základe zhodnotenia výsledkov dokazovania prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu podľa ust. § 106 ods. 5 stavebného zákona v spojení s § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona, keďže ako zhotoviteľ stavby uskutočnil zmenu stavby v rozpore so stavebným povolením, a preto rozhodnutím zo dňa 23.03.2017, č. 32070/2017-Ka mu uložil pokutu vo výške 3 500,- €.

34. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie stavebník, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím Okresného úradu v Žiline č. OU-ZA-OVBP2-2017/025399/Rep zo dňa 22.06.2017 tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie mesta Martin bolo potvrdené.

35. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva právny názor, že prvostupňový správny orgán zistil úplne a presne skutočný stav veci, a to protiprávne konanie žalobcu, ktoré bolo dostatočne a relevantnými dôkazmi preukázané, a to štátnymi stavebnými dohľadmi, ktoré uskutočnil stavebný úrad opakovane a o ktorých vyhotovil úradný záznam.

36. Odvolací orgán konštatoval, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v rozpore so zákonom a rovnako konštatoval zákonnosť prvostupňového rozhodnutia.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

37. Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

38. Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne iných predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

39. Podľa § 68 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

40. Podľa § 68 ods. 2 stavebného zákona v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými

orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

41. Podľa § 106 ods. 2 písm. b) stavebného zákona stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 66 387,- € právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá mení stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.

42. Podľa § 106 ods. 5 stavebného zákona ustanovenia odseku 1 písm. a) až c), odseku 2 písm. a) a b) a odseku 3 písm. a) a b) platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ.

43. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

44. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

45. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

46. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správny orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

47. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

48. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

49. Kasačný súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, zistil, že žalovaný správny orgán vykonal vo veci dostatočné dokazovanie.

50. Podľa názoru kasačného súdu z vyššie citovaných právnych noriem vyplýva, že predpokladom vydania rozhodnutia o uložení sankcie podľa ust. § 106 ods. 5 stavebného zákona v spojení s ust. § 106

ods. 2 písm. b) stavebného zákona je preukázanie, že právnická či fyzická osoba ako stavebník uskutočňuje stavbu v rozpore so stavebným povolením.

51. Konanie o správnych deliktoch sa riadi zásadou oficiality a stavebný úrad je povinný začať konanie, ak sa o delikte dozvie. Na spáchanie priestupku sa nevyžaduje úmyselné zavinenie.

52. Aj podľa názoru najvyššieho súdu na základe vykonaného dokazovania, a to vykonaným štátnym dohľadom, ako aj ústnym prejednaním priestupku bolo stavebným úradom jednoznačne zistené a preukázané porušenie stavebného zákona, v rozsahu ako to uviedol prvostupňový stavebný úrad a súčasne tak ako je uvedené v zázname z vykonaného šetrenia stavebného dohľadu a v zápisnici z ústneho prejednania.

53. Zo skutkových zistení v danej veci súčasne mal kasačný súd za preukázané, že žalobca pri prejednaní priestupku, tak ako to vyplýva zo zápisnice zo dňa 09.03.2017, na ktorom bol prítomný štatutárny zástupca sťažovateľa P. P., že tento nemal námietky a ani nespochybňoval zistenia stavebného úradu ani pri výkone štátneho stavebného dohľadu, a do zápisnice len uviedol, že „firma DARED, s. r. o. dodávala iba pracovnú silu a celú stavbu si organizoval pán O. sám. Jemu bolo povedané, že dôjde k zmene stavby pred dokončením, čo je bežná prax, ktorá sa robí. V čase vykonania štátneho stavebného dohľadu bolo potrebné stavbu už iba zakryť a väčšia škoda by vznikla, keby sa to neukončilo a nezakrylo....“.

54. Kasačný súd uzatvára, že z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že žalobca ako zhotoviteľ stavby sa dopustil správneho deliktu v zmysle ust. § 106 ods. 5 stavebného zákona.

55. K dôvodom, v ktorých podľa názoru sťažovateľa spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci krajským súdom, a síce, že žalobcovi nie je zrejmý odkaz krajského súdu na ust. § 27 zákona o obecnom zriadení, kasačný súd uvádza, že v danom prípade v bode 10. rozsudku krajského súdu je citované ust. § 27 zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého obec má postavenie správneho orgánu v administratívnych vzťahoch tak ako právnická osoba. Krajský súd citoval ust. § 27 bez upresnenia odseku, ktorým v tomto prípade mal byť označený odsek 1 citovaného ust. § 27, čo však kasačný súd vyhodnotil ako administratívnu chybu v písaní.

56. Kasačný súd poukazuje na znenie ust. § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., podľa ktorého ak obec rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni, odvolací orgán ustanovuje osobitný predpis, ktorým je zákon č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

57. Vzhľadom na uvedené je zo strany kasačného súdu pre informovanie sťažovateľa žiaduce uviesť a poukázať na zákon č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorým došlo k zmenám v rámci súdneho prieskumu rozhodnutí subjektov územnej samosprávy vydávaných v rámci originálnej pôsobnosti týchto subjektov, ktorými zmenami zákonodarca reagoval na upustenie od koncepcie preskúmania neprávoplatných rozhodnutí správnymi súdmi v podobe, v akej bola zakotvená v tretej hlave piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien. Zákomom č. 125/2016 Z. z. boli do zákona č. 180/2013 Z. z. do § 4 ods. 2 doplnené písm. c) a d). Zmeny účinné od 01.07.2016 sa v aplikačnej praxi orgánov verejnej správy následne prejavili tým, že zakotvili okresným úradom v sídle kraja právomoc rozhodovať v postavení odvolacieho orgánu o odvolaniach voči rozhodnutiam obcí, miest a vyšších územných celkov vydávaných aj vo veciach ich originálnej pôsobnosti. Okresné úrady nachádzajúce sa v sídle kraja, majú rozšírenú územnú pôsobnosť na územie celého kraja. Ide o osem okresných úradov. Týchto osem okresných úradov vykonáva zákonom vymedzené právomoci v oblasti štátnej správy pre všetky okresy nachádzajúce sa na území daného kraja.

58. Kasačný súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k obciam a mestám sa zmeny vykonané v novej právnej

úpravy premetli i do zákona č. 369/1990 Zb., kde s účinnosťou od 01.07.2016 došlo k vypusteniu § 27 ods. 2 tohto právneho predpisu, ktorý za orgán rozhodujúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiam obcí a miest vo veciach patriacich do ich originálnej pôsobnosti ustanovoval súd. Zároveň došlo k zmene § 27 ods. 1 tohto zákona tým, že nové znenie tohto ustanovenia pri určovaní odvolacieho orgánu odkazuje na zákon č. 180/2013 Z. z. Vzhľadom na uvedené je síce pravdou, že správne orgány ako i krajský súd mohli v tomto smere bližšie ozrejmiť sťažovateľovi tieto legislatívne zmeny, avšak nič to nemení na správnosti a zákonnosti ich rozhodnutí. V pozícii odvolacieho orgánu rozhodoval príslušný okresný úrad, ktorý má právomoc i v oblasti, ktorej ide o administratívne sankcionovanie.

59. Za rovnako nedôvodnú považuje kasačný súd aj námietku sťažovateľa ohľadom nesprávnej interpretácie ust. § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení.

60. V danom prípade žalobca v súdnom konaní namietal skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie podpísal D.. F. F. ako zástupca primátora, pričom podľa jeho právneho názoru v tomto prípade chýbalo písomné poverenie primátora mesta Martin, udelené zamestnancovi mesta na rozhodovanie.

61. Podľa ust. § 13 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta.

62. Podľa ust. § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. starosta je štatutárnym orgánom obce. Starosta môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení.

63. Podľa § 13b ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. starostu zastupuje zástupca starostu, ktorého spravidla na celé funkčné obdobie poverí zastupovaním starosta do 60 dní od zloženia sľubu starostu; ak tak neurobí, zástupcu starostu zvolí obecné zastupiteľstvo.

64. V danom prípade z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že prvostupňové rozhodnutie mesta Martin zo dňa 23.03.2017 bolo podpísané D.. F. F., zástupcom primátora mesta. Kasačný súd ďalej uvádza, že v spise sa nachádza poverenie primátora mesta Martin T. O. zo dňa 08.12.2014, ktorým D.. F. F., prvého zástupcu primátora mesta Martin, poveruje v súlade s ust. § 13b ods. 1, 3 zákona č. 369/1990 Zb. zastupovaním primátora mesta, a to v nasledovnom rozsahu:

- v majetkovoprávnych vzťahoch mesta
- v pracovnoprávnych vzťahoch zamestnancov mesta
- v administratívnoprávnych vzťahoch
- v obchodných vzťahoch mesta.

Poverenie je platné odo dňa jeho udelenia, t. j. od 08.12.2014.

65. Delegovanie pôsobnosti na zástupcu starostu upravuje zákon č. 369/1990 Zb. Je mimoriadne dôležité, aby takéto poverenie bolo členené tak, aby pokrylo všetky predvídateľné situácie a zabezpečilo plynulé fungovanie obecnej samosprávy.

66. Podľa § 47 ods. 1, ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

67. Rozhodnutie v správnom konaní musí byť vydané v písomnej forme príslušným správnym orgánom v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania, ako aj náležitosti ustanovené osobitnými právnymi predpismi.

68. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení rozhodnutie vydané v správnom konaní musí mať okrem iných formálnych náležitostí aj pečiatku a podpis osoby, ktorá je oprávnená vystupovať ako správny orgán s uvedením jej mena, priezviska a funkcie. Rozhodnutie mesta Martin ako príslušného správneho orgánu v zmysle § 117 ods. 1 stavebného zákona bolo vydané v správnom konaní v zmysle príslušným ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. a bolo podpísané oprávnenou osobou s uvedením jej mena, priezviska a funkcie.

69. V danom prípade bolo zistené, že D.. F. F. zastáva funkciu zástupcu primátora v súlade s ust. § 13b zákona o obecnom zriadení, a tento bol primátorom mesta Martin T. O. na základe písomného poverenia zo dňa 08.12.2014 poverený jeho zastupovaním.

70. Kasačný súd uvádza, že nie je možné stotožniť sa s názorom sťažovateľa, a síce, že krajský súd sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom s touto námietkou nevysporiadal, naopak kasačný súd zastáva názor, že krajský súd sa tejto námietke venoval dostatočným spôsobom a túto aj náležite odôvodnil.

71. V tomto prípade kasačný súd konštatuje, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje zákonom ustanovenú formu, to znamená, že obsahuje obsahové, ako aj formálne náležitosti.

72. Námietky sťažovateľa, uvedené v kasačnej sťažnosti, vyhodnotil Najvyšší súd SR ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

73. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a) SSP v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

74. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.